

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Finansudvalget har i brev af 26. oktober 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 56 (L 1), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

06-11-2015

Sagsnr. 2015 - 5408

Spørgsmål nr. 56:

”Vil ministeren redegøre for besparelsen på konto § 17.47.01. Løntilskud ved ansættelse af forsikrede ledige. Dels bedes mindreudgiften opgjort i relation til den tidligere konto § 17.46.51. Dels bedes ministeren redegøre for mindreforbruget herunder en opgørelse for faldet i det estimerede antal personer. Ministeren bedes forklare om det er regeringens politik, at færre ledige skal ansættes med løntilskud, herunder om der kommer flere i job via løntilskud end gennem virksomhedspraktik (både i absolutte og procentuelle tal).”

Endeligt svar:

Den konkrete budgettering på § 17.47.01. Løntilskud ved ansættelse af forsikrede ledige dækker alene over, at der på finanslovsforslaget for 2016 er indarbejdet en teknisk omlægning som led i udmøntningen af Aftale om reform af refusionssystemet. Regeringen lægger med finanslovsforslaget for 2016 således ikke op til diskretionære besparelser på bevillingen, og der vil for kommunerne ikke være en ny implementeringsopgave forbundet med budgetteringen.

Udgifterne til løntilskud til forsikrede ledige er på finansloven for 2015 opført under konto 17.46.51. Refusion af løntilskud ved ansættelse af ledige, hvorunder der også er opført udgifter til løntilskud ved ansættelse af kontanthjælpsmodtagere m.fl. samt modtagere af midlertidig arbejdsmarkedsydelse og kontantydelse.

I 2016 er udgifterne til løntilskud af forsikrede ledige som noget nyt opført på en selvstændig hovedkonto 17.47.01. Løntilskud ved ansættelse af forsikrede ledige. Opdelingen af målgrupperne for løntilskud på selvstændige hovedkonti skal ses i lyset af Aftale mellem regeringen (SR) og Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti om reform af refusionssystemet og tilpasninger i udligningssystemet af februar 2015. Med aftalen etableres en refusionstrappe, hvilket nødvendiggør en teknisk omlægning af bevillingsstrukturen på finansloven for 2016, jf. anmærkningerne til § 17.47.01. Løntilskud ved ansættelse af forsikrede ledige.

Refusionsomlægningen indebærer, at statens refusion af kommunernes udgifter aftrappes i de første 52 uger af ydelsesperioden, og fra og med den 53. uge med ydelse refunderer staten 20 pct. af kommunernes udgifter. Samlet set indebærer refusionsomlægningen, at de statslige udgifter til refusion falder, mens de kommunale

udgifter stiger tilsvarende. Kommunerne er under ét fuldt kompenseret for deres merudgifter via bloktilskuddet.

I lyset af den tekniske omlægning af de statslige bevillinger er det ikke muligt at sammenligne de budgetterede udgifter i 2015 og 2016. For en retvisende sammenligning af de budgetterede udgifter i 2015 og 2016 er der på baggrund af de gældende refusionsprocenter for 2015 og 2016 derfor foretaget en opregning til de samlede offentlige udgifter. Endvidere er udgifterne i 2015 opregnet til 2016-priser, jf. nedenstående tabel.

Fra 2015 til 2016 forventes antallet af forsikrede ledige i ansættelse med løntilskud at falde med ca. 300 helårspersoner, mens de offentlige udgifter forventes at falde med 106,2 mio. kr., jf. tabel 1.

Tabel 1. Udgifter i 2016-p/l og antal helårspersoner forsikrede ledige i ansættelse med løntilskud i 2015 og 2016

	2015, FL15	2016, FFL16
Offentlige udgifter, mio. kr.	1.033,5	927,3
-heraf statslige udgifter, mio. kr.	516,7	234,1
-heraf kommunale udgifter, mio. kr.	516,7	693,2
Aktivitet, helårspersoner	5.950	5.650

Kilde: Finansloven for 2015, finanslovsforslaget for 2016 samt egne beregninger. Antal helårspersoner er afrundet til hele 50.

Den budgetterede aktivitetsudvikling på finanslovsforslaget for 2016 er uændret i forhold til finansloven for 2015. Den forventede udvikling i såvel udgifter som aktivitet for løntilskud til forsikrede ledige afspejler således primært virkningerne af forlig om reform af beskæftigelsesindsatsen, som blev indgået af den forrige regering i juni 2014. Initiativerne vedrørende løntilskud trådte i kraft den 1. januar 2015.

I beskæftigelsesreformen blev løntilskuddet ved ansættelse hos offentlige arbejdsgivere nedsat, kvote- og sanktionssystemet for offentlige løntilskud blev afskaffet, løn- og timetalsberegningen for offentligt løntilskud blev forenklet, varigheden af privat løntilskud blev sænket fra 12 til 6 måneder, den maksimale varighed af offentligt løntilskud blev for dagpengemodtagere sat ned fra 6 til 4 måneder og der blev indført en 6 måneders karenperiode for ansættelse med offentligt løntilskud. Samtidig indebar reformen, at 1. tilbud om aktivering til ledige blev fremrykket med 3 måneder.

Samlet set indebærer ændringerne i medfør af reformen et lavere løntilskud samt en forventning om, at færre personer ansættes med løntilskud, jf. den forventede udvikling fra 2015 til 2016.

Ændringerne som følge af beskæftigelsesreformen blev bl.a. gennemført for at mindske risikoen for fortrængning af ordinært ansatte og for at undgå fastholdelse i ansættelse med løntilskud. Ændringerne blev således gennemført for at sikre en mere hensigtsmæssig brug af ordningerne.

Inden for forskningslitteraturen peger blandt andet Rosholm og Svarer på effekterne af virksomhedsrettet aktivering i høj grad afhængig af, hvorvidt det foregår på private eller offentlige arbejdspladser. Mens der er stærk evidens for, at løntilskud i

private virksomheder har positive beskæftigelseseffekter, er der moderat evidens i forhold til, at løntilskud i det offentlige forlænger ledighedsperioden. I forskningslitteraturen findes der ligeledes evidens for, at privat løntilskud medfører, at ledige kommer hurtigere i beskæftigelse, fastholder efterfølgende beskæftigelse, samtidig med at der opnås en højere løn (Rosholm og Svarer, 2011)¹. Senest har to nye effektanalyser udarbejdet af henholdsvis KORA (2013)² og Damvad (2013)³ dokumenteret positive effekter ved privat løntilskud.;

Effekterne af virksomhedspraktik er generelt set mindre belyst end effekterne af løntilskud. Der findes i forskningslitteraturen dog studier, der indikerer, at virksomhedspraktik har positive beskæftigelseseffekter.

Det er vanskeligt at konkludere noget entydigt om størrelsen af effekterne for de forskellige redskaber i den aktive beskæftigelsespolitik. Årsagen er, at de forskellige studier anvender forskellige metoder og fokuserer på forskellige effekter forbundet med indsatsen. Nogle studier undersøger fx virkningen på den gennemsnitlige varighed af ledighedsforløbet, mens andre studier undersøger virkningen på sandsynligheden for at afgå til beskæftigelse. Der er dog en gennemgående tendens til, at privat løntilskud har de største effekter.

Venlig hilsen

Jørn Neergaard Larsen

¹ Rosholm og Svarer, 2011: ”Effekter af virksomhedsrettet aktivering i den aktive arbejdsmarkedspolitik”

² KORA, 2013: ”Effekten af uddannelsesaktivering for forsikrede ledige”

³ DAMVAD, 2013: ”Effekterne af uddannelse på lediges mulighed for at komme i beskæftigelse”